

Sara Kroos bewijst zich in Verte als beeldende verteller ★★★★★

Beeld Krooskunst

Zitten een jood, een moslim en een homoseksueel op het strafbankje op Schiphol. Die laatste is de verteller van de mop *herself*: omdat de dochter van Sara Kroos niet uit haar buik komt en een andere achternaam heeft, moet ze geregeld strenge douanevragen beantwoorden: waar kom je vandaan, wat doe je, wat zijn jullie van elkaar?

Ze heeft er ook een handje van om *zichzelf* op het strafbankje te plaatsen, vertelt Kroos in haar tiende soloshow *Verte*: als ze 's nachts vol zelfhaat voor de koelkast staat, of op feestjes waar ze zich steevast de ongezellige buitenstaander voelt. Waar ze vandaan komt, heeft daar alles mee te maken; zo'n gereformeerde opvoeding vol schuld, schaamte en washandjes met groene zeep scrub je er volgens Kroos niet zomaar vanaf.

Dat klinkt stukken zwaarder dan ze het in *Verte* maakt. Haar vriendinnen hebben moeite met ouder worden, zegt ze. Zij niet, 38 en met een show over haar depressie in de rug. Hallo zelfspot: 'Hoe ouder ik word, hoe dichterbij ik bij een natuurlijke doodsoorzaak kom.'

De liedjes – soms aan de weeïge kant – zijn niet de knallers van de voorstelling. Kroos toont zich vooral weer een heel goede, beeldende verteller, eentje die ook anekdotes over fietsvakanties en de ondraaglijke restaurantvraag 'Bent u bekend met ons concept?' aan het grotere geheel verbindt.

Haar 16-jarige dochter - mét hoog zelfbeeld - zit naast haar moeder de 'partyoester' op een familiefeestje en begint ongestoord een dikke joint te draaien, zonder zich druk te maken om andermans oordeel. Lekker voor Sara Kroos dat ook de douane in haar hoofd nu eindelijk kennis mag maken met dat bevrijdende concept.